

Hva kan så Dindalshytta by sine gjester av omgivelser? Du kan gå til Brattskarven og til Snøfjellkollene eller på toppen av Gråhø og kikke over Sunndalen til Trollheimen og sørover til Snøhetta og Larstinn. Eller du kan ta med deg kaffekjelen til Snøfjell-tjønnene eller gå på setertur til Veggasetra. Og i bekken er det rikelig med bekkørret. Sivert er ekspert og kan gi gode råd.

Akter du deg videre inn i fjellet, er det en 8-9 timers tur til Åmotdalshytta. Men du kan også gå direkte til Reinheim. De gamle tråkkene over til Driva og Engan øverst i Drivdalen er lite brukt, men bruk kartet og vegen er grei. En tur som er vel verdt å ta med, er å fortsette innover Dindalen forbi Veggavatnet og ned til Jenstad, som er privat kvarter. Jenstad gård er en serverdighet. Fra Jenstad kan du komme ned til Gjøra i Sunndalen eller fortsette inn i fjellet til Kr.sund og Nordmøre Turistforenings nyrestaurerte hytte i Gruvedalen, som er kjent for sine botaniske sjeldenheter.

Velkommen til Dindalen til sommeren!

Med hilsen fra Tilsynet.

Gravferd for Nedalen

*Ved «Klubb Storsylen's» 10 års
jubileumsmøte på Nedalen
påskeaften 1969.*

BJARNE T. SALBERG, STJØRDAL

Fjellfolk!

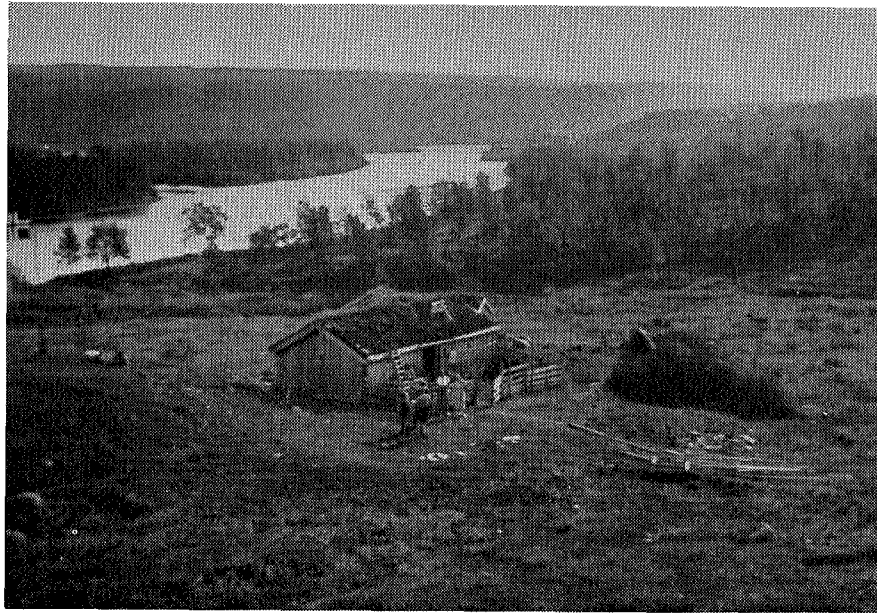
Vi er kommet fra dalene
fra slettene og fra byene
fra trikkene og fra bilene
ikke til fest mer
men avskjed.

Fjellfolk!

Før kom ingeniørene
kontoristene og arbeiderne
fra trikkene og fra hallene
til fjell-liv
og møte.

Fjellfolk!

Kjærlighet skal ikke vare
men betong skal alltid mer
fyller fjellene og elvene
til skjendsel
og avskjed.

Fossvollen - Nedalen. En neddemmet idyll.

Gaute Tessli.

Nedalshusene
 vil synke i brusene
 og Nedal gård
 — et hjertesår.
 Nedalsmyrene
 solgt mot gebyrene
 Vassdrags- og E.verksvesen
 mimrer nøydt med nesene.
 Spesialister
 og effektivister
 kilovatt-ister
 og aktivister
 natur-nihilister
 fra stolte N.T.H.
 vil praktisere nå
 så kjekt de kan formå
 ånd og materie
 få bort det ujevne
 slette ut — se vannets flate
 helt i vater, bortover,

Nedalen 1896. Kr. Jebe, Andrea Brodtkorb, Nils Schjøtt,

Olaf Grilstad.

se demningen, ingen ujevnheter
 de subalpine myrstrekninger
 vann over dem
 og ingen blomster under
 ingen hvilende mann eller kvinne
 forstyrrer dette stramme bilde:
 Herr underingeniør, ring fjernsynet
 og statsråden, fylkesmannen og
 de tiliggende avisredaksjoner.

«Det er fullbrakt.

Hør turbinenes sang!»

Til den som fulgte meg
 på turene mine i Nedals-traktene.

Sang I:

Husker du hver høst i måneskinn
 vi kom hit til fjells i fra stedet.
 Å, hvor vi letnet i kropp og sinn
 glemt var vårt jag etter flyktig vind.

Nedalen gård, Påsken 1896.

Olaf Grilstad.

Da ble vi atter så ung av år
hendene fant jo hverandre,
høsttid det var det
men likevel
foråret meldte seg selv:

Ref. synges
to ganger.

«Jeg vet det mer og mere
at fjellet ble vårt alt
og alltid kom her flere
har bøkene fortalt.»

Glemmer vi noen gang Neadal
da glemmer oss syn og vårt øre.
Her fant vi lindring for savn og kval
her syntes verden litt mindre gal.
Livslyst og livsmot som syntes vekk
her fant vi atter tilbake
gleden ved livet
og ved oss selv
når vi i hytta ved kveld:

Ref. synges
to ganger.

Sang II.

(Kan tillempe tonen:
«He is dead, but he
won't be down.»)

I en verden av betong
uten liv og lovs fasong
er vi samlet for å favne felles kval.
Her skal ingen smile mer
det skal alltid gråte fler
for nå flyter vannet over fjellets sal.
Fjellets lyng og mult og mos
lovbestemmes dra sin kos
teknokraten, o, hans vilje den må skje.
Ikke hjelper vår fornuft
og vårt språk om vind og luft,
og vår kjærlighet er bare blåbær, det!
Rør og lake svømmer vekk
fuglevinger slår i skrekk
mens turbiners hysteri gjør verden gal.
Og de kjekke pop-e menn
høster avis-ros igjen,
mens de nynner på en kilowatt-koral.
Men koralen den er trist
som suksess lett blir tilsist
når den luftes vilt på tankefattig spinn.
Og når folk og fe er vekk
ligger vannet her til skrekk
mens det sus vi hører det er dødens vind.
Det blir kraft til salgs for TE
—hvem skal tjene mest på det?
Blir det folket flest i Sverige og her?
Kanskje vil vi om no'n tid
nytte atom-energi.
Og da ser vi godt *hvis* øyne led av stær.
I en tid hvor kvalitet
viker for labilitet
er vi samlet for å favne felles kval.
Her skal ingen smile mer
det skal alltid gråte fler
for nu blir her taust på vidde og i dal.